

но от сърце не те забравям.
Макар в балкана да ида,
ще сбера млади комити,
вечер Сливен ще дойдем,
тебе от Сливен ще вземем,
в балкана ще те изведем.
Хай гиди Хаджи Димитър,
като към Балкан потегли,
от де го холам зачуха,
дор седемнадесет сливенци,
еснафи и кундурджий
и те се с него отвадат.
Хаджи Димитър думаше:
– Еснафи вие и кундуржийи,
бързо се назад върнете,
то не е шега работа.
Там няма вино, ракия,
там няма бели дюкяни,
там няма баща, ни майка,
там няма братя, ни сестри,
там няма булка, ни деца.
Там има пушка бойлия
и остра сабя френгия,
зелени треви постелка,
сини камъни възглавка,
букови листа покривка.
За майка – пушка бойлия,
невеста – сабя френгия,
дечица – дребни патрони.
Боже ле, вишен велики,
наяли са момци глупави
на кого мерам да дават.
Един от дума не взема
един се назад не връща.
Хай гиди Хаджи Димитър,
той им кахъра береше.
Денем ги 'в гора криеше,
нощем са в пътя вървели.